

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 25. februar 2011 i sag nr. BS 1

Klaus

mod

{

mod

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt 10. juni 2010, vedrører sagsøgers krav på erstatning som følge af en arbejdsulykke 25. april 2006.

Sagsøgeren har principalt nedlagt påstand om, at sagsøgte dømmes til at betale sagsøger 732.094 kr. med forrentning efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 7. januar 2010 til betaling sker. Subsidiært har sagsøger nedlagt påstand om, at sagsøgte skal betale sagsøgeren et efter rettens skøn fastsat mindre beløb med forrentning som anført.

Sagsøgte har principalt nedlagt påstand om frifindelse og subsidiært, at den påståede erstatning fastsættes til et mindre beløb end påstået med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2, idet de afgivne forklaringer dog er gengivet.

Der er mellem parterne enighed om erstatningspligten, og tvisten vedrører alene opgørelsen af sagsøgers årsløn i forbindelse med opgørelsen af tabet.

Af brev af 28. oktober 2008 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

"...

Årsløn

Afgørelse

Vi har fastsat din årsløn til 396.000 kr.

Årsløn

Udgangspunktet er, at vi fastsætter årslønnen ud fra den samlede løn i året før arbejdsskaden. (Lov om arbejdsskadesikring § 24, stk. 1, 1. pkt.)

Vi fastsætter dog årslønnen ud fra et skøn i særlige tilfælde:

- Hvis der er særlige ansættelsesforhold, for eksempel ansættelse under uddannelse, eller ansættelse i mindre end et år.
- Hvis en erhvervssygdom har betydet, at lønnen har varieret over det forudgående år
- Hvis der har været kortere eller længere perioder uden erhverv før datoen for anmeldelsen af en erhvervssygdom.

Årslønnen skal give et billede af, hvad den tilskadekomne reelt kunne tjene før arbejdsskaden.

Begrundelse

For hvert år skal Arbejdsskadestyrelsen fastsætte et maksimum for den årsløn, som bruges til at beregne erstatninger for tab af erhvervsevne.

For arbejdsskader sket i perioden 1. januar 2006 til 31. december 2006, er beløbet 396.000 kr. (Lovens § 41, stk. 3)

Vi mener ikke, at det du tjente i 2006 forud for ulykken er repræsentativ for din indtjeningsevne. Årsagen er, at din beskæftigelse i høj grad har været præget af kortvarige, skiftende ansættelsesforhold, hvor du både har arbejdet i Danmark og i udlandet. Ved arbejde i udlandet har du kunne tjene markant mere end ved ansættelser i Danmark, og vi mener, at det er sandsynligt, at du, hvis skaden ikke var sket, ville have tjent mere end de 331.000 kr., som du kunne have tjent ved Colas Danmark.

Derfor har vi fastsat din årsløn som et gennemsnit af din indtjening i årene 2003, 2004 og 2005. Vi har valgt disse år, da vi mener, at de er mere repræsentative for din indtjeningsevne end det, du tjente i 2006, fordi du har arbejdet i udlandet i alle tre år.

Vi har ud fra oplysningerne fra Skat fastsat årslønnen på følgende måde:

2003:	A-indkomst =	572.289,00 kr.
2004:	A-indkomst =	466.845,00 kr.
2005:	A-indkomst =	<u>529.019,00 kr.</u>

Arbejdsfortjeneste 1.568.153,00 kr.

1.568.153,00 kr

Gennemsnit af 3 år 3 = 522.717,67 kr.

Denne indtjening har vi nedreguleret fra dette år til niveauet på skadetidspunktet. Det er sket ved at gange indtjeningen med en faktor, Maksimumårlslønnen, som er et udtryk for den almindelige lønudvikling.

$$\begin{array}{rcl}
 & 387.000 \text{ kr.} & \\
 522.717,67 \text{ kr.} & \text{-----} & = 533.751,29 \text{ kr.} \\
 & 379.000 \text{ kr.} &
 \end{array}$$

Vi har fastsat din årløn til 396.000 kr., da din samlede indtjening ved arbejde er højere end maksimumbeløbet i det år, hvor du kom til skade.
..."

Af brev af 9. februar 2010 fra Forsikringsselskabet ' ' til sagsøger fremgår bl.a.:

"...

Vi henviser til uheldet den 25. april 2006 og kan tilbyde din klient Klaus ' følgende erstatning for differencetab.

Vi må meddele, at vi ikke kan godkende den af dig fastsatte årløn, idet det er vores opfattelse, at:

den løn som Klaus ' tjente i Norge, afviger væsentligt fra lønnen, som Klaus ' kunne tjene i sit nye job hos ' er lønnen fra Norge ikke tilrettet kursen i danske kr. svarende til ca. 10 procent under.

Vi har ikke set lønsedler for perioden 13.2.2006 til 6.4.2006 hos Pihl og Søn A/S som udviser 35.526 kr., men derimod for 25.605 kr., + feriepenge og S/H-betaling.

Klaus ' var stoppet i Norge og var på dagpenge i uge 8-10 i 2006, og vi kan ikke godkende, at lønnen i Norge også er med i beregningsgrundlaget for lønnen for denne periode.

Som følge heraf er det vores opfattelse, at det er lønnen hos ' , som lægges til grund, da det er lønnen her, som er retvisende for Klaus ' indkomst fremefter. På skadetidspunktet holdt de en høj akkord på 208,17 kr. i timen. Vi kan derfor godkende følgende regnestykke:

$$\begin{array}{rcl}
 208,17 \text{ kr.} \times 37 \text{ timer} \times 47 \text{ uger} = & 362.007,63 \text{ kr.} & \\
 \text{Feriepenge} + \text{s/h-betaling } 18,25\% \text{ af } 362.007,63 \text{ kr.} & 66.066,39 \text{ kr.} & \\
 & 428.074,02 \text{ kr.} & \\
 \text{Pension } 7,2\% \text{ af } 428.074,02 \text{ kr.} & 30.878,37 \text{ kr.} & \\
 \text{Årløn} & 458.952,33 \text{ kr.} &
 \end{array}$$

Erhvervsevnetab

Vurderingen af din klients erhvervsevnetabsprocent på 85 er foretaget af

Arbejdsskadestyrelsen.

Efter erstatningsansvarslovens §7 beregnes erstatningen på baggrund af årslønnen for det år, der går for ud for skadens indtræden. I din klients tilfælde 458.952,00 kr.

Dette beløb reguleres i henhold til erstatningsansvarslovens § 15, og det betyder, at din klients årsløn reguleres op til 502.965,00 kr.

Reguleringen er beregnet på følgende måde:

Årsløn i 2006.....	458.952,00 kr.
Regulerings % for 2007 er 2,7%.....	12.391,70 kr.
Årsløn i 2007.....	471.343,70 kr.
Regulerings % for 2008 er 3,2%.....	15.083,00 kr.
Årsløn i 2008.....	486.426,70 kr.
Regulerings % for 2009 er 3,4%.....	16.538,51 kr.
Årsløn i 2009.....	502.965,21 kr.

Erstatningen udgør den regulerede årsløn x 10 x erhvervsevnetabsprocenten.

Erstatningen nedsættes efter lovens § 9 med 1% for hvert år, din klient var ældre end 29 år på ved skadens indtræden.

I dette tilfælde bliver nedsættelsen 18%, da din klient var 47 år ved skadens indtræden.

Vi kan derfor tilbyde $502.965,00 \times 10 \times 85\%$	4.275.202,00 kr.
Nedsættelse 18 %	<u>769.536,00 kr.</u>

I alt	3.505.666,00 kr.
Erhvervsevnetab via arbejdsskadeforsikringen	<u>2.689.707,00 kr.</u>
difference	815.959,00 kr.

Renter fra 7. januar 2010	<u>6.319,25 kr.</u>
---------------------------	---------------------

Til udbetaling	822.278,25 kr.
----------------	----------------

Øvrige udgifter

Feriepenge af lønnen fra 4 måneder efter skaden
dvs. fra den 26. august 2006 til den 7.1.2007.

92 dage x 7,4 timer x 208,17 kr. x 12,5%	<u>17.715,26 kr.</u>
--	----------------------

Samlede udgifter	17.715,26 kr.
------------------	---------------

Renter fra 7. januar 2010	<u>137,25 kr.</u>
---------------------------	-------------------

I alt 17.852,51 kr.

Samlet erstatning

Samlet udbetaling uden renter 833.674,26 kr.

Renter 6.456,50 kr.

I alt 840.130,76 kr.

Renter

I henhold til erstatningsansvarslovens § 16 forrentes godtgørelse og erstatning fra en måned efter vi har modtaget de fornødne oplysninger til bedømmelse af erstatningens størrelse.

Renterne er skattepligtige, og vi indberetter rentebeløbet til SKAT.

..."

Sagsøger har fremlagt årsopgørelser for 1992, 1996 og 2001-2005 samt lønoplysningssedler for 1993-95 og 1997.

Forklaringer

Klaus har forklaret, at han startede som arbejdsdreng i 1974. I 1976 blev han ansat hos Hoffmann & Sønner og arbejdede forskellige steder frem til 1981, hvor han tog ansættelse i Stavanger med bygning af boreplatforme og senere med naturgasanlæg. Han rejste tilbage til Danmark i 1987 og havde forskellige jobs. I perioden 1991-2000 arbejdede han først på Storbæltsforbindelsen og siden Øresundsbroen. I 2000-2001 arbejdede han med byggeriet af metroen og derefter hos Pihl & Søn. Han arbejdede igen i Norge fra 2003 indtil 2006. I perioden 13. marts til 6. april 2006 arbejdede han igen for Pihl & Søn, men han ønskede at komme tilbage til Jylland. Han startede hos sagsøgte 10. april 2006. Det skulle kun have været kortvarigt, og han havde tilbud om arbejde med vindmøllebyggeri i England. Han arbejdede i april 2006 på et brobyggeri ved Limfjorden, og da broen styrtede sammen faldt han baglæns ned langs siden, og blev derfor ikke ramt af bygningsmaterialer, men hans formand blev dræbt ved ulykken. Han forsøgte sig efter ulykken med arbejde på Århus Havn, men han kunne ikke klare det. Han har ellers altid gået efter spændende og godt betalt arbejde, og gerne i udlandet. Arbejdet i England skulle have givet 22.500 kr. netto pr. måned, og han kunne på sigt på Århus Havn have tjent mindst 500.000 kr. årligt, men startlønnen var 23.000 kr. pr. måned.

Jørgen har forklaret, at han er risk manager hos sagsøgte, og han har arbejdet hos sagsøgte siden 1995. Virksomheden arbejdede i 2006 med asfalt og beton, og havde 600-650 ansatte. Sagsøger blev ansat i april 2006 på en overenskomst indgået med 3F. Der var ingen særlige vilkår knyttet til ansættelsen, og sagsøger var en del af et sjak, der rejste rundt på

flere byggepladser. Der var ikke tale om en midlertidig stilling. Sagsøger kunne i den stilling tjene 320-400.000 kr. årligt, og det gjaldt for alle i sjakket. I 2006 var den gennemsnitlige timeløn for jord-betonarbejdere 187,25 kr.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har overvejende procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 29. december 2010, hvor følgende er gjort gældende til støtte for den principale påstand:

”...

at sagsøgte ved sin udbetaling, bilag 5, af 9. februar 2010 har tiltrådt, at sagsøger har et erhvervsevnetab på 85%, der skyldes uheldet den 25. april 2006,

at værdien af sagsøgers arbejdskraft på skadestidspunktet kan opgøres til 533.751,29 kr., opreguleret til 2010-niveau 608.000,00 kr. i henhold til Erstatningsansvarslovens §7,

at Arbejdsskadestyrelsen ved sin vurdering af 28. oktober 2008, sagens bilag 2, har anført, at årslønnen på skadestidspunktet ikke er repræsentativ for skadelidtes indtjeningsevne og derfor ikke giver et billede af skadelidtes reelle indtjening før arbejdsskaden,

at Arbejdsskadestyrelsen også har lagt årslønnen til grund for gennemsnittet af indtjening i årene 2003, 2004 og 2005 i overensstemmelse med normal praksis,

at det bestrides, at den løn, som sagsøger midlertidigt, kortvarigt oppebar på skadestidspunktet, er udtryk for værdien af sagsøgers arbejdskraft, jf. Erstatningsansvarslovens § 7.

Til støtte for den subsidiære påstand har sagsøger gjort gældende,

at årslønnen skal ansættes til et beløb højere end 458.952,33 kr. som anerkendt i sagsøgte's skrivelse af 9. februar 2010, bilag 8.
...”

Sagsøgte har overvejende procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 3. januar 2011, hvor følgende er gjort gældende til støtte for de nedlagte påstande:

”...

Det bestrides, at der er holdepunkter for at fastslå, at Klaus årsløn skal opgøres til mere end de 458.952 kr. (med opregulering til 2009 til 502.565 kr.), der har været lagt til grund for fastsættelse af erhvervsevnetab efter uheldet den 25. april 2006.

Årslønnen bør fastsættes efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, idet der forud for uheldet forelå særlige omstændigheder, der førte til, at indtægten i denne periode ikke giver et retvisende billede af Klaus faktuelle indtjeningssevne på skadestidspunktet.

Han oppebar på skadestidspunktet, efter at have tiltrådt en ny stilling, en 14-dages løn på 12.742,59 kr., svarende til en årsløn på 331.000 kr., og der er ikke holdepunkter for fastslå, at dette nye indtjeningsgrundlag alene skulle være midlertidigt, hvortil bemærkes, at det er sædvanligt forekommende, at personer med tilsvarende arbejdsliv, når de kommer op i årene, søger mindre belastende arbejde.

Der er således ikke nogen holdepunkter for at fastslå, at Klaus ansættelse var midlertidig, eller at han på andet grundlag fremadrettet ville oppebære højere indtægter, endsige indtægter svarende til de han havde opnået også ved udenlandsarbejde i årene forud for skaden.

Det bestrides, at Klaus skadestidspunktet havde aktuelle og/eller gennemførlige planer om at genoptage sit tidligere arbejde i udlandet, hvorfor den aktuelle løn, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, skal lægges til grund ved beregning af erhvervsevnetabserstatning.

Praksis stiller et forholdsvist konsistent beviskrav for et forbedret indtjeningsgrundlag i forhold til det faktuelle og mere konstruktive opfattelser af ikke konkretiserede fremtidsmuligheder tillægges ikke betydning.

Hertil kommer, at Klaus s indtjening i årene forud for uheldet har så varierende, at der ikke er grundlag for at fastslå, at årslønnen skal fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 7, stk. 1.

Det bestrides, at der i sagsøgtets forsikringsselskabs beslutning om udbetaling af erhvervsevnetabserstatning aftalemæssigt er disponeret således, at sagsøgte under efterfølgende retssag skulle være afskåret fra at kræve behørig dokumentation for erhvervsevnetabsprocenten efter erstatningsansvarsloven og rentekravet, idet bemærkes, at principperne for fastsættelse af sådanne er andre end efter arbejdsskadesikringsloven, hvor der indrømmes tilskadekomne betydelige bevislættelser. Sagsøgte har ikke været part i arbejdsskadesagen.

Det bestrides, at Klaus r berettiget til renter som påstået, og han har ikke argumenteret særskilt herfor.
...

Rettens begrundelse og afgørelse

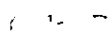
Det kan efter bevisførelsen og parternes standpunkter lægges til grund, at sagsøger har haft meget varierende indtægtsforhold i årene forud for arbejdsulykken den 25. april 2006, hvorfor årslønnen i sagen skal fastsættes skønsmæssigt i medfør af § 7, stk. 2, i erstatningsansvarsloven. Retten finder, at sagsøger har bevisbyrden for, at sagsøgers gennemsnitlige løn over en længere periode væsentligt overstiger lønnen på skadestidspunkt, såfremt der efter dette skøn skal fastsættes en højere årsløn.

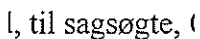
Efter de afgivne forklaringer må retten lægge til grund, at sagsøger både hos sagsøgte og ved andre ansættelser i Danmark har været ansat på almindelige overenskomst-mæssige vilkår omfattet af forhandlingskompetencen for 3F, tidligere SiD. Efter sagsøgers egen forklaring ønskede han at vende tilbage til Jylland i 2006, og da der i øvrigt ikke foreligger dokumentation for jobtilbuddet om bygning af vindmøller i England, kan sagsøgers oplysning om nettolønnen ved dette arbejde ikke lægges til grund.

Sagsøger har fremlagt oplysninger om sine indtægtsforhold fra 1992 og frem til 2005 med undtagelse af perioden 1998-2000. Retten finder ikke sagsøger herved har løftet sin bevisbyrde for, at den af sagsøgtes forsikringsselskab opgjorte årsløn, der er opgjort på grundlag af sagsøgers aktuelle indtægtsforhold på ulykkestidspunktet, er væsentligt lavere end den gennemsnitlige årsløn for de tidligere års arbejde. Sagsøgte vil derfor være at frifinde for sagsøgers påstande.

Sagens omkostninger skal herefter fastsættes i medfør af retsplejelovens § 312, stk. 1, hvorefter sagsøger skal betale omkostninger til sagsøgte. Henset til sagens værdi og omfang, herunder at sagen af parterne var koncentreret til en hovedforhandling af en halv dags varighed, skal sagsøger betale omkostninger til dækning af sagsøgtes udgifter til advokatbistand med 30.000 kr.

Thi kendes for ret:

1. Sagsøger, frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøger, Klaus , til sagsøgte, , betale 30.000 kr. Beløbet forrentes i medfør af rentelovens § 8a.

Christian Lundblad
Præsident

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aalborg, den 18. februar 2011.

Helle Klovborg Jensen, Afd.leder - dir. tlf. 96307143